

SESTRA LUDMILA (Ludmila Bystřická)

Sestra Ludmila se narodila v Kyjově v roce 1958 jako Helena Bystřická a vyrůstala v nedaleké vesnici na jižní Moravě v rodině věřících rodičů. Otec byl učitel, matka se starala o domácnost a malé hospodářství. V období komunistického režimu byla rodina kvůli víře i otcovu povolání vystavena tlaku a znevýhodnění. Atmosféra normalizačních let výrazně ovlivnila její dospívání i další životní směřování.

Po základní škole v 70. letech neměla kvůli politickému posudku reálnou možnost studovat gymnázium ani humanitní obory. V patnácti letech proto nastoupila do textilní továrny, kde pracovala třináct let. Toto období se pro ni stalo časem osobního rozvoje a hledání životních hodnot. Intenzivně přemýšlela o víře, pravdě a smyslu života a postupně dospěla k rozhodnutí zasvětit svůj život službě druhým.

Zásadním milníkem byla pouť na Velehradě v roce 1985, která v ní prohloubila vědomí odpovědnosti za vlastní život a posílila její rozhodnutí ke změně. Následně odešla z továrny a začala pracovat u mentálně postižených dětí na Velehradě. Dne 1. června 1987 vstoupila do řeholního řádu a přijala řeholní jméno Ludmila.

Své povolání spojila se zdravotnictvím. Při zaměstnání vystudovala zdravotní školu v Kroměříži a později dálkově absolvovala pětileté studium teologie. V roce 1985 zúčastnila svatořečení svaté Anežky České v Římě.

Ve své profesi se dlouhodobě věnovala péči o nemocné a handicapované, kde klade důraz na lidskou důstojnost, bezpečí a osobní přístup. Řadu let také vyučovala náboženství a snažila se mladé generaci předávat hodnoty víry, odpovědnosti a služby.

Za své vzory považuje především rodiče a statečné osobnosti, které si i v době pronásledování zachovaly víru a vnitřní svobodu. Dnes žije řeholním životem s pravidelným rytmem modlitby a služby a je přesvědčena, že smysl života spočívá v konání dobra tam, kde člověk právě stojí.